

ROLF SCHREINER:

Gode ord

Det har skjedd någen gangar at eg har lest ting så gjørr ekstra inntrykk på sjel og sinn. For mange år siden blei verden kjent med Nadine Starr – ei 85 år gammal dama så skreiv et dikt om det å se seg tebage i livet. Diktet hette: «Hvis jeg skulle leve mitt liv om igjen», og det tåle ein gjentagelse her:

*Jeg ville våge å ta oftere feil.
Jeg ville være mer avspenst og rolig – være mer smidig.
Jeg ville være friere og mer enfoldig.
Jeg ville ta færre ting alvorlig.
Jeg ville ta flere sjanser og ha flere opplevelser.
Jeg ville klatre i flere fjell og svømme i flere elver.
Jeg ville spise mer is og færre bønner.
Jeg ville kanskje få flere virkelige vanskeligheter, men færre innbilte.*

*Du skjønner – jeg er en av de som har levd fornuftig og normalt, følsomt og sunt.
Time etter time, dag etter dag.
Å, jo – jeg har hatt mine øyeblikk.
Og hvis jeg skulle leve om igjen, ville jeg hatt flere av dem.
Faktisk ville jeg ikke hatt noe annet.
Bare øyeblikk – det ene etter det andre,
i stedet for å leve så mange år på samme måte,
alltid med tanke på morgendagen.
Jeg har vært en av dem som aldri reiser noe sted
uten termometer, varmeflaske, regnfrakk eller fallskjerm.*

*Hvis jeg skulle leve livet mitt om igjen,
ville jeg reist med mindre håndbagasje.
Hvis jeg skulle leve livet mitt om igjen,
ville jeg begynne å gå barbeint tidligere om våren –
og fortsette lenger utover høsten.
Jeg ville danse mer – jeg ville kjøre mer karusell.
Og jeg ville plukke flere tusenfryd.*

Dorothy Law Nolte (1924 – 2005) va ein amerikansk skribent og familie-rådgiver. Hu hadde ein ugentlig spalte i lokalavisen i byen Torrance i California, og her skreiv hu i 1954 diktet «Children Learn What They Live». Den norske forfatteren Andre Bjerke (1918 – 1985) øvesatte diktet te norsk og kalte det «Hvis et barn».

*Hvis et barn lever med kritikk, lærer det å fordømme.
Hvis et barn lever med fiendskap, lærer det å slåss.
Hvis et barn lever med spott, lærer det å bli sky.
Hvis et barn lever med skam, lærer det å føle skyld.*

*Hvis et barn lever med toleranse, lærer det å bli tålmodig.
Hvis et barn lever med oppmuntring, lærer det tillit.
Hvis et barn lever med lovord, lærer det å verdsette.
Hvis et barn lever med ærlighet, lærer det å bli rettferdig.
Hvis et barn lever med trygghet, lærer det å tro.
Hvis et barn lever med anerkjennelse, lærer det å like seg selv.
Hvis et barn lever med bifall og vennskap, lærer det å finne kjærlighet i verden.*

Te slutt – ugens sjakktrekk. Altså någe eg har lest heilt nylig. Og det dreie seg ikkje om bevegelser på brettet fra den store internasjonale sjakktturneringen så nettopp har vært i Stavanger. Nei, her e det snakk om et udspel med heilt andre konger og bønder.

Det har seg sånn at ifølge ein hverande morgenausvis vil ein av de aller rigaste kjøbmennene i byen ha seg frabedt at der sidde tiggare udfor butikken hans. Greit nok – han e sikkert ikkje aleina om ein sånn holdning, og han seie det så mange tenke. Han udtale i klar tale at tiggingen går ud øve hans muligheder te å driva butikk. (Ifølge journalisten.) Det blir nesten så me syns synd på denne kjøbmaen.

Og det e jo for gale – det blir heilt feil hvis tigging udfor dørå føre te at omsetningen inne i butikken går ner.

Men så e der någe eg lure på. Hvis eg huske rektigt – men det e jo ikkje sikkert – så sto same kjøbmann fram i aviså for någen måneder siden og gleda seg øve nok et rekordresultat for butikken. I flerne år har omsetningen satt nye rekorder, og akkurat nå tjene denne kjøbmaen merr pengar enn någen gang.

Men eg huske sikkert feil.

Rige kjøbmenn og tiggare og adle andre
så befinne seg et sted i mydlå, ønskes god sommar.